

וידוי – נוסח קצר
וידוי – נוסח ארוך
תפילות שאומרים קרוב לזמן יציאת נשמה

התנהגות לפני יציאת נשמה

וידוי – נוסח קצר

כאשר הסועדים את החולה רואים שמגיעה שעתו האחרונה ועדיין הוא בהכרה עליהם לשכנע את החולה לומר וידוי. כיוון שהדבר קשה על החולה יאמרו לו את הדברים בעדינות ויעודדו את רוחו ויאמרו לו כי אם ירצה ה' בזכות הוידוי יכול להבריא.

הוידוי שעל החולה לומר הינו הוידוי הרגיל הנאמר בתפילת שחרית וזה לשונו:
נוסח **אשכנז**:

"אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם
מִתַּחֲנֻנְתָּנוּ. נִשְׁאִין אֲנוּ עַיִי פָּנִים וְקִשִּׁי עֶרְךָ לִזְמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲכָל אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:
אֲשָׁמנוּ. כָּגִזְנוּ. גָּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דֹּפִי. הִעָוִינוּ. וְהִרְשָׁענוּ. זָדָנוּ.
חִמְסָנוּ. טָפְלָנוּ. נִשְׁקָר. יַעֲצָנוּ רָע. כָּזַבְנוּ. לָצָנוּ. מִרְדָּנוּ. נֶאֱצָנוּ.
סָרְסָנוּ. עִוִּינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְרָנוּ. קִשְׁיָנוּ. עֶרְף. רָשָׁענוּ. שִׁחַתְנוּ.
תַּעֲצָנוּ. תַּעֲיִינוּ. תַּעֲתָעָנוּ:
סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא נָשׂוּה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק
עַל כָּל הַכָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עָשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעָנוּ:"

נוסח **ספרד**:

"אֵנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל
תִּתְעַלֵּם מִלִּכְנוּ מִתַּחֲנֻנְתָּנוּ. נִשְׁאִין אֲנַחְנוּ עַיִי פָּנִים וְקִשִּׁי עֶרְךָ
לִזְמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חָטָאנוּ. אֲכָל חָטָאנוּ. עִוִּינוּ. פִּשְׁעָנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנִשִּׁי
בֵּיתֵנוּ:
אֲשָׁמנוּ. כָּגִזְנוּ. גָּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דֹּפִי וְלִשׁוֹן הָרָע. הִעָוִינוּ. וְהִרְשָׁעָנוּ.
זָדָנוּ. חִמְסָנוּ. טָפְלָנוּ. נִשְׁקָר וּמִרְסָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כָּזַבְנוּ.
כַּעֲסָנוּ. לָצָנוּ. מִרְדָּנוּ. מִרְנוּ דִּבְרִיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. סָרְסָנוּ. עִוִּינוּ.
פִּשְׁעָנוּ. פִּגְמָנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אֵב וְאֵם. קִשְׁיָנוּ. עֶרְף. רָשָׁענוּ.
שִׁחַתְנוּ. תַּעֲצָנוּ. תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתָעָנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא נָשׂוּה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַכָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת
עָשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעָנוּ:"

אם קשה לחולה לומר את כל נוסח הוידוי די שיאמר את הנוסח המקוצר וזה לשונו:

"מוזדה אני לפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי שרפואתי ומיתתי בידך, יהי רצון מלפניך שתרפאני רפואה שלמה, ואם אמות שתהיה כפרה על כל חטאים ועוונות ופשעים שחטאתי ושעוויתי ושפשעתי לפניך ותן חלקי בגן עדן וזכני לעולם הבא הצפון לצדיקים".

אם קשה לו לומר הנוסח המקוצר דלעיל יכול לומר:

"מיתתי כפרה על כל עוונותי".

או

"ריבונו של עולם יהי רצון מלפניך שיהיה שלום מנוחתי"

וידי – נוסח ארוך

אם החולה רוצה להאריך בוידי יכול לומר את הנוסח שאומרים ביום כיפור וזה לשונו:

נוסח אשכנז:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְחַנְּתֵנוּ, נִשְׁאִין אֲנוּ עֲצֵי פָנִים וְקָשֵׁי עֵרְף לִזְמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אַכְּל אֲנַחְנוּ וְאַבּוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דָּבַרְנוּ דָּפִי: הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדָנוּ, חָמְסָנוּ, טָפְלָנוּ נִשְׁקָר: יַעֲצָנוּ רָע, כָּזַבְנוּ, לָצָנוּ, מִרְדָּנוּ, נֶאֱצָנוּ, סָרְרָנוּ, עִוִּינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרְרָנוּ, קִשְׁיָנוּ עֵרְף: רָשַׁעְנוּ, נִשְׁחַתְנוּ, תַּעֲצָנוּ, תַּעֲוִינוּ, תַּעֲתָעְנוּ: סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ, וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אֶמֶת עֲשִׂיתָ וְאַנַּחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן נְשָׁקִים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלּוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ: אַתָּה יוֹדֵעַ רָצִי עוֹלָם, וְתַעֲלֹמוֹת סִתְּרִי כָּל חֵי, אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֵּטָן וּבֹחֵן כָּלִיּוֹת וְלֵב, אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבֵכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חָטָא נִשְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַנָּס וּבְרָצוֹן:

וְעַל חָטָא נִשְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַמוּץ הַלֵּב:

עַל חָטָא נִשְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָלִי דַּעַת:

וְעַל חָטָא נִשְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:

עַל חָטָא נִשְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי וּבִסְתָר:

וְעַל חָטָא נִשְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיּוֹת:

על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פָּה:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רֶעַ:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַדּוּי פֶּה:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲיַדַת זְנוּת:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן וּבְשִׁגְגָה:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזֶק יָד:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַנֶּשֶׁם:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֶּה:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאֵת שְׁפָתַיִם:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֹצֵר הָרֶעַ:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
ועל כָּל־אֵלוֹהַ סְלִיחוֹת, סֶלַח לָנוּ, מְחַל לָנוּ, כִּפּוֹר לָנוּ:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכַזָּב:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרֶעַ:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמַשְׁתֶּה:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁקָ וּבְמַרְבִּית:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְיַת גְּרוֹן:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוּר עֵין:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתַיִנוּ:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזָּזַת מִצַּח:
ועל כָּל־אֵלוֹהַ סְלִיחוֹת, סֶלַח לָנוּ, מְחַל לָנוּ, כִּפּוֹר לָנוּ:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפָרִיקַת עַל:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְיֹת:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּיקַת רֶעַ:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עֵין:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֶרֶף:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רִגְלַיִם לְהָרֶעַ:
ועל חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכִּילוֹת:
על חטא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבּוּעַת נְשָׂא:

וְעַל חֶטֶא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאָת חֲנָם:
 עַל חֶטֶא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַשׁוּמַת יָד:
 וְעַל חֶטֶא נְשַׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַמְהוֹן לִבָּב:
 וְעַל כָּלֵם אֵלֹהִי סְלִיחוֹת, סְלַח לָנוּ, מְחַל לָנוּ, כִּפּוּר לָנוּ:
 וְעַל חֲטָאִים נְשָׂאנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
 וְעַל חֲטָאִים נְשָׂאנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם חֲטָאת:
 וְעַל חֲטָאִים נְשָׂאנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם קָרָפֶן עוֹלָה וַיּוֹרֵד:
 וְעַל חֲטָאִים נְשָׂאנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אָשֶׁם וַדַּאי וְתַלּוּי:
 וְעַל חֲטָאִים נְשָׂאנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מַכַּת מִרְדּוֹת:
 וְעַל חֲטָאִים נְשָׂאנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אֲרַבְעִים:
 וְעַל חֲטָאִים נְשָׂאנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד שְׁמַיִם:
 וְעַל חֲטָאִים נְשָׂאנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעִרְרִי:
 וְעַל חֲטָאִים נְשָׂאנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אֲרַבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:
 סְקִילָה, שְׁרָפָה, הֶרֶג, וְחִנּוּק:

עַל מִצְוֹת עָשָׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, בֵּין שְׂיֵשׁ בָּהֶם קוּם עָשָׂה
 וּבֵין שְׂאִין בָּהֶם קוּם עָשָׂה, אֶת הַגְּלוּיִים לָנוּ וְאֶת שְׂאִינָם גְּלוּיִים
 לָנוּ, אֶת הַגְּלוּיִים לָנוּ כְּכֹר אֲמִרָנוֹם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם,
 וְאֶת שְׂאִינָם גְּלוּיִים לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִים וַיְדוּעִים, כַּדָּבָר
 שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרִית לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלִית לָנוּ וּלְכַנְיָנוּ עַד עוֹלָם
 לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
 כִּי אַתָּה סָלַח לְיִשְׂרָאֵל וּמָחַל לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר,
 וּמִבְּלַעַדֶּיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:
 אֱלֹהֵי, עַד שֶׁלֹּא נּוֹצַרְתִּי אִינִי כְּדַאי, וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאֵלֹהֵי לֹא
 נּוֹצַרְתִּי, עָפָר אֲנִי בְּחַיִּי קֵל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי, הִרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי
 מִלֵּא בּוֹשָׁה וְכִלְמָה:
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שֶׁלֹּא אֶחָטָא עוֹד,
 וְיִמָּה נְשַׁחֲטָאנִי לְפָנֶיךָ מִחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, אֲכַל לֹא עַל יְדֵי
 יְסוּרִים וְחִלּוּיִם רָעִים:

נוסח ספרד:

אָנָּה יְהוָה יֵאֱהַדוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תִּבְאֵ לְפָנֶיךָ
 תִּפְלִתָנוּ. וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִלְּכָנוּ מִתַּחֲנֻנָנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים
 וְקִשָּׁה עֵרֶף לּוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהַדוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ. אֲכַל חֲטָאנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ
 וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ. בְּגָדְנוּ. גָּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דְּפִי וְלִשׁוֹן הָרָע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
 זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טָפְלָנוּ. שָׁקָר וּמִרְמָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כָּזַבְנוּ.

כַּעֲסֵנוּ. לָצֵנוּ. מְרַדְּנוּ. מְרִינוּ דְּכָרֶיךָ. נֹאצָנוּ. נֹאפָנוּ. סָרְרָנוּ. עֲוִינוּ.
פָּשַׁעֲנוּ. פָּגַמְנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וָאֵם. קִשְׁיָנוּ עֶרְף. רָשָׁעֲנוּ.
שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֶמֶת
עָשִׂיתָ. וְאַנְחָנוּ הִרְשָׁעֲנוּ:

מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב יוֹשֵׁב מְרוֹם וְמָה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֵתָה יוֹדֵעַ. אֵתָה יוֹדֵעַ
רָצִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְּרִי כָּל חֵי. אֵתָה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן
רוּאָה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אֵין דְּבָר נֶעְלָם מִפָּנֶיךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ
אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל וְתִסְלַח
לְכָל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל סֹדֶר א"ב, בְּאוֹר יִשְׂרָאֵל:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַנָּס:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָלִי דַעַת:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיּוֹת:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוֹי פֶּה:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזֶּק יָד:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִמְאַת שְׂפָתַיִם:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִצְר הָרַע:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכַזָּב:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִרְאִית הָעֵין:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁאָ וּבְמִרְבִּית:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתְּרָה:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִתְחוֹן פֶּה:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַעֲדֵי רַגְלָיִם לְהָרַע:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִפְיַת יָד:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרָצוֹן:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁגְגָה:

עַל חֵטְא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשְׁוִמַת יָד:

על סדר תשר"ק, באור חוזר:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַמְהוֹן לִכְבֹּ:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאֵת חֲנָם:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַגְלִים מְמַהְרוֹת לְרוּץ לְרָעָה:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוּת:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹי עֲרָף:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצִוָּאָר עֵתֶק:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפָרִיקַת עַל:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזָּזַת מִצַּח:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוֹר עֵין:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְיַת גְּרוֹן:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁא וּמִתָּן:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן תַּרְמִית:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִנְסִיָּה שְׁלֹא לְשֵׁם שְׁמַיִם:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹהָרָא:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִמְאֵת רַעִיוֹן:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוֹל הַשֵּׁם:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוֹל הוֹרִים וּמוֹרִים:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִיעוּד עֲבָרָה:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹצָאת דָּבָה:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבְרֵים בְּטָלִים:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִאָּה וּבּוֹז:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלְגּוּל זֶה וּבְגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוֹי שְׁפָתַיִם:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַכִּילַת אֶסּוֹר:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֲתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אֲבָרִים
 וְשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת וְנִשְׁמִים וְחֻמְשָׁה גִידִים שֶׁל גּוֹפְנוֹ וְנִפְשָׁנוֹ וְרוּחָנוֹ
 וְנִשְׁמַתָּנוֹ וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמַתָּנוֹ:
 על חטא נְחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ שְׁגָרְמָנוּ פָּגָם וּמוֹם בְּמֵאֲתִים
 וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אֲבָרִים וְשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת וְנִשְׁמִים וְחֻמְשָׁה גִידִים
 שֶׁל אֲחֵרִים וּבְגוֹפָם וְנִפְשָׁם וְרוּחָם וְנִשְׁמַתָּם וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמַתָּם:
 על חטאים שְׁאַנְחָנוּ חֲיִבִּים עֲלֵיהֶם עַל בְּטוּל מִצְוֹת עֲשֵׂה:
 על חטאים שְׁאַנְחָנוּ חֲיִבִּים עֲלֵיהֶם עַל לֹא הִנָּתַק לַעֲשֵׂה:
 על חטאים שְׁאַנְחָנוּ חֲיִבִּים עֲלֵיהֶם עַל לֹא שָׁאִין בּוֹ מַעֲשֵׂה:
 על חטאים שְׁאַנְחָנוּ חֲיִבִּים עֲלֵיהֶם עֲלָה:
 על חטאים שְׁאַנְחָנוּ חֲיִבִּים עֲלֵיהֶם חֲטָאת:
 על חטאים שְׁאַנְחָנוּ חֲיִבִּים עֲלֵיהֶם קֶרֶבן עוֹלָה וְיִזְרֹד:

על חטאים שֶאֱנַחֲנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם תָּלוּ וְאֲשֶׁם וְדָאִי:
 על חטאים שֶאֱנַחֲנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מַכַּת מִרְדּוֹת:
 על חטאים שֶאֱנַחֲנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אֲרָבָעִים:
 על חטאים שֶאֱנַחֲנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְיַד שְׁמַיִם:
 על חטאים שֶאֱנַחֲנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִיתוֹת מִשְׁנוֹת:
 על חטאים שֶאֱנַחֲנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעִרְרִי:
 על חטאים שֶאֱנַחֲנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם גְּלוּל בְּדוֹמָם וְצוֹמָם וְחִי
 בְּלִתִּי מְדַבֵּר. וְחִי מְדַבֵּר:
 על חטאים שֶאֱנַחֲנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי יְסוּרִים:
 על חטאים שֶאֱנַחֲנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי עוֹנָשִׁים:
 על חטאים שֶאֱנַחֲנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם אֲרָבַע מִיתוֹת בֵּית דִּין:
 סְקִילָה, שְׂרָפָה, הֶרֶג וְחֶנֶק. עַל מִצּוֹת עֲשָׂה. וְעַל מִצּוֹת לֹא
 תַעֲשֶׂה. בֵּין נְשִׂיָּשׁ בָּם קוֹם עֲשָׂה. וּבֵין נְשֹׂאִין בָּם קוֹם עֲשָׂה. בֵּין
 נְשִׁגְלוּיִים לָנוּ. וּבֵין נְשֹׂאִין גְּלוּיִים לָנוּ. אֶת שְׁגִלוּיִים לָנוּ כְּכָר
 אֲמִרָנוֹם לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוֹנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְהוֹדִינוּ
 לָךְ עֲלֵיהֶם. וְאֶת נְשֹׂאִין גְּלוּיִים לָנוּ, הֵם גְּלוּיִים וְיִדּוּעִים לְפָנֶיךָ,
 כִּי הִכָּל גָּלוּי וְצָפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוֹנֵהי אֱלֹהֵינוּ. כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר:
 הַנִּסְתַּרְתָּ לִּיהוָה יֵאָהֲדוֹנֵהי אֱלֹהֵינוּ. וְהִנֵּגְלַת לָנוּ וְלִכְנֵינוּ עַד
 עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
 כִּי אַתָּה סוֹלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמוֹחֵל לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. וּמַכְלִיעֵדֶיךָ אֵין
 לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:
 אֱלֹהֵי. עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְּדָא, וְעַכְשָׁו שֶׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלוֹ לֹא
 נוֹצַרְתִּי. עַכְשָׁנָּה אֲנִי בְּחַיִּי, קָל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ
 יְהוָה יֵאָהֲדוֹנֵהי אֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, כְּכֹלִי מְלֹא בּוֹשָׁה וְכִלְמָה:
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוֹנֵהי אֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, שֶׁלֹּא
 אֶחָטָא עוֹד. וְמָה שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מִחֻק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲכַל
 לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִין וְחוֹלָאִים רָעִים:

תפילות שאומרים קרוב לזמן יציאת נשמה

רצוי שבשעת יציאת הנפש יהיו נוכחים ליד הנפטר מניין (10 גברים). אין מניעה שהמניין יהיה מורכב מבניו ובני משפחת הנפטר (גברים). בני המשפחה הנוכחים ליד הנפטר יזהרו שלא יפריעו את מנוחת החולה בבכי ובצעקות. ומנהג שפותחים את חלונות החדר בשעת יציאת נשמה.

הנוכחים העומדים ליד החולה קרוב לזמן יציאת נשמה נוהגים לומר את התפילות הבאות:

יְגִדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח, נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מִצִּיאָתוֹ. אֶחָד
 וְאֵין יָחִיד כִּיחֻדּוֹ, נֶעְלָם וְגַם אֵין סוּף לְאַחֲדוֹתוֹ. אֵין לוֹ דְמוּת
 הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף, לֹא נִעְרַף אֵלָיו קִדְשָׁתוֹ. קִדְמוֹן לְכָל דְּבָר אֲשֶׁר
 נִבְרָא, רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ. הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצֵר,

יורה גדלתו ומלכותו. שפּע נבואתו נתנו, אל אנשי סגלתו
ותפארתו. לא קם בישראל כמשה עוד, נביא ומביט את
תמונתו. תורת אמת נתן לעמו אל, על יד נביאו נאמן ביתו. לא
יחליף האל ולא ימיר דתו, לעולמים לזולתו. צופה ויוזע
סתרינו, מביט לסוף דבר בקדמתו. גומל לאיש חסד כמפעלו,
נותן לרשע רע כרשעתו. ישלח לקץ הימין משיחנו, לפדות
מחכי קץ ישועתו. מתים יחיה אל ברב חסדו, ברוך עדי עד
שם תהלתו:

אדון עולם אשר מלך. בטָרם כל יציר נברא:
לעת נעשה כחפצו כל. אָזי מלך שמו נקרא:
ואחרי ככלות הכל. לבדו ימלוך נורא:
והוא הֵיה והוא הָוה. והוא יֵהיה בתפארה:
והוא אחד ואין שני. להמשילו ולהחבירה:
בלי ראשית בלי תכלית. ולו העז והמשרה:
בלי ערך בלי דמיון. בלי שנוי ותמורה:
בלי חבור בלי פריד. גדול כח וגבורה:
והוא אלי וחי גואלי. וצור חבלי ביום צרה:
והוא נְסִי ומנוסי. מנת כוסי ביום אקרא:
והוא רופא והוא מרפא. והוא צופה והוא עזרה:
בידו אפקיד רוּחי. בעת אישן ואעירה:
ועם רוּחי גוייתי. אֲדָנִי לי ולא איֶרָא:
במקדשו תגל נפשי. משיחנו ישלח מהרה:
ואז נשיר בבית קדשי. אמן אמן שם הנורא:

ושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן, אמר ליהוה מחסי ומצודתי,
אלהי אֲבֹטָח בו. כי הוא יצילך מפח יקוש, מדבר הוות,
באברתו יסוף לך ותחת כנפיו תחסה. צנה וסחרה אמתו. לא
תירא מפחד לילה, מחץ יעוף יומם, מדבר באפל יהלך, מקטב
ישוד צהרים. יפל מצדך אֶלֶף ורכבה מימינך. אליך לא יגש,
רק בעיניך תביט, ושלמת רשעים תראה. כי אתה יהוה מחסי,
עליון שמת מעונך. לא תאנה אליך רעה, ונגע לא יקרב
באהלה, כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך. על כפיים
ישאוֹנֶךָ, פן תגוף באֶבֶן רגלך. על שחל ופתן תדרוך, תרמס
כפיר ותנין. כי בי חשק ואפלטוהו, אשגבהו כי ידע שמי.
יקראני ואענהו, עמו אנכי בצרה, אחלצהו ואכבדהו. ארך ימים

אֲשֶׁלְבִיעֵהוּ, וְאֶרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי. אֲרֹךְ יָמִים אֲשֶׁלְבִיעֵהוּ, וְאֶרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי."

אָנָּה בָּכַח. גְּדִילֹת יְמִינֶךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה (אב"ג ית"ץ): קִבֵּל רִנָּת. עֲמֹךְ, שְׁגָבְנוּ. טְהַרְנוּ נוֹרָא (קר"ע שט"ן): נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יַחֲזִיק. כִּכְבֵּת שְׁמֵרֵם (נג"ד יכ"ש): בָּרַכְם טְהָרֵם. רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ. תַּמִּיד גְּמִלֵם (בט"ר צת"ג): חֲסִין קְדוּשָׁה. בָּרוּב טוֹבְךָ. נִהַל עֲדָתְךָ (חק"ב טנ"ע): יַחֲזִיד גְּאָה. לְעֲמֹךְ פָּנָה. זֹכְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ (יג"ל פז"ק): שׁוֹעֲתֵנוּ קִבֵּל. וְשָׁמַע צַעֲקֹתֵנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת (שק"ו צי"ת): וְאוֹמֵר - בָּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
בִּלְחַשׁ - בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ:
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם עַל לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם
לְבִנְיֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטַפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ:
וְכִתְבָתָם עַל מַזְזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוָּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל
נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאַסְפֹּת
דָּגָךְ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבִהֵמָתְךָ וְאֹכֵלֹת
וְשֹׁכְעֹת: הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לִבְבְּכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר
אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ
וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם:
וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לִבְבְּכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרָתֶם
אֶתם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטַפֹּת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם
אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ בְּלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וְכִתְבָתָם עַל מַזְזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַתִּי עַל
צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרֵי
לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה

יתרים שמהם מכניס כהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו ביום
הכפורים. ומחזירן למכתנשת בערב יום הכפורים כדי לקיים
מצות דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים היו בה. ואליהן (טוב
למנותם באצבעותיו) (א) הצרי. (ב) והצפורן. (ג) והחלבנה. (ד)
והלבונה. משקל שבועים שבועים מנה. (ה) חור. (ו) וקציעה. (ז)
ושבולת נרד. (ח) וכרכום. משקל ששה עשר ששה עשר
מנה. (ט) קושט שנים עשר. (י) קלופה שלשה. (יא) קנמון
תשעה. בורית כרשינא תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלת
וקבין תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חור עתיק.
מלח סדומית רובע. מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי
אומר אף כפת הירדן כל שהיא. אם נתן בה דבש פסלה. ואם
חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוטר
מעצי הקטרף. בורית כרשינא למה היא באה כדי לשפות בה
את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי
לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין
לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:
תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב. היטב
הדק. מפני שהקול יפה לבשרים. פטמה לחצאין כשרה.
לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל אם
כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סממניה חייב
מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של
שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קרטוב
של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין
בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא
תקטירו מפניו אשה ליהנה:

יהנה צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה:

יהנה צבאות. אנשי אדם בטח בך:

יהנה הושיעה. המלך יענינו ביום קראנו:

נוסח אשכנז:

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו. ורוח כל בשר
תפאר ותרום זכרך מלכנו תמיד: מן העולם ועד העולם
אתה אל. ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע. פודה ומציל
ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך עוזר
וסומך אלא אתה: אלהי הראשונים והאחרונים. אלוה כל

בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת. הַמְהַלֵּל בְּרֹב הַתְּשַׁבְּחוֹת. הַמְּנַהֵג
עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיהוָה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן.
הַמַּעֲוֵר יְשָׁנִים. וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים. וְהַמְּשִׁיחַ אֲלֻמִּים. וְהַמַּתִּיר
אֲסוּרִים. וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לֵךְ לְבַדֵּךְ אֲנַחְנוּ
מוֹדִים: אֵלֵינוּ פִּינוּ מֵלֹא שִׁירָה כִּיִּם. וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה כְּהֶמוֹן גִּלְיֹ.
וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שָׁבַח כְּמֶרְחֵבִי רִקְיעַ. וְעֵינֵינוּ מֵאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ
וּכְיָרָח. וַיְדִינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם. וּרְגָלֵינוּ קָלוֹת כְּאֵילוֹת. אֵין
אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
וּלְכַרְךָ אֶת שִׁמְךָ עַל אַחַת מֵאֲלָף אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת
פְּעָמִים. הַטּוֹבוֹת שְׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם
גָּאֻלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וּמִבֵּית עֶבְדִּים פָּדִיתָנוּ. בְּרַעַב זָנַתָּנוּ.
וּבְשֹׁכַע כָּלְכַלְתָּנוּ. מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדָּבָר מַלְטָתָנוּ. וּמִחַלְלִים
רָעִים וּנְאֻמָּנִים דָּלִיתָנוּ: עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ
חֶסֶדְךָ וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח: עַל כֵּן אַבְרָהָם שֶׁפָּלְגָתָהּ
בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחָתָהּ בְּאַפִּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמָּתָהּ בְּפִינוּ. הֵן
הֵם. יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפָּאֲרוּ וַיְרַחֲמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ
אֶת שִׁמְךָ מִלְכָּנוּ: כִּי כָל פֶּה לָךְ יוֹדָה. וְכָל לָשׁוֹן לָךְ תִּשָּׁבַע. וְכָל
בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע. וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל לִבָּבוֹת
יִירָאוּךָ. וְכָל קֶרֶב וּכְלִיוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כִּדָּבָר שֶׁכָּתוּב. כָּל
עֲצָמוֹתַי תֵּאֱמָרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ. מִצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ. וְעָנִי
וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. מִי יִדְמָה לָךְ. וּמִי יִשְׁוֶה לָךְ. וּמִי יַעֲרֹךְ לָךְ. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן. קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

נְהַלֵּלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת שִׁם קְדוֹשְׁךָ. כְּאִמּוֹר, לְדוֹד,
בְּרִכֵּי נִפְשֵׁי אֶת יְהוָה. וְכָל קֶרֶבִי אֶת שִׁם קְדוֹשׁוֹ: הָאֵל
בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָךְ. הַגָּדוֹל בְּכַבּוֹד שִׁמְךָ. הַגָּבוֹר לְנֶצַח וְהַנּוֹרָא
בְּנוֹרְאוּתֶיךָ: הַמְּלֹךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רֵם וְנִשְׂא: שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם
וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה. לַיִּשְׂרָאֵל נֶאֱמָר תִּהְלֶה:
בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל. וּבְדַבְּרֵי צְדִיקִים תִּתְכַּבֵּר. וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים
תִּתְרוֹמֵם. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ: וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּרַנָּה יִתְפָּאֵר שִׁמְךָ מִלְכָּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. שֶׁכֵּן
חוֹבֵת כָּל הַיְּצוּרִים. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַזְרִי לְכַרְךָ לַעֲלֶה
וּלְקַלֵּס. עַל כָּל דַּבְּרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד כֵּן יִשִּׁי עֶבְדְּךָ
מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְכָּנוּ. הָאֵל הַמְּלֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
וּבְאָרֶץ. כִּי לָךְ נֶאֱמָר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה.
הַלֵּל וְזִמְרָה. עוֹז וּמִמְשָׁלָה. נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה. תִּהְלֶה

וּתְפַאֲרֶתָּה. קִדְּשָׁה וּמַלְכוּתָּה: בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה. אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

נִשְׁמַת כָּל חַי תִּכְבֶּרֶךְ אֶת שְׁמֶךָ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר
 תִּפְאֹר וּתְרוֹמֵם זְכָרְךָ מִלְּכֵנוּ תָמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
 אַתָּה אֵל. וּמִבְלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ (מֶלֶךְ) גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פּוֹדֶה וּמַצִּיל.
 וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם. בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ
 אֵלָּא אַתָּה:

אֱלֹהֵי הָרַאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרֹנִים. אֵלֹהֵי כָל בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל
 תּוֹלְדוֹת. הַמְהַלֵּל בְּכָל הַתַּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
 וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְהִי אֱלֹהִים אֶמֶת. לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן.
 הַמַּעֲזֵר יְשָׁנִים וְהַמְקִיץ גְּרֻדִּים. מַחְיֶה מֵתִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים.
 פּוֹקֵחַ עֲוִרִים. וְזוֹקֵף כְּפוּפִים. הַמְשִׁיחַ אֲלֵמִים. וְהַמְפַּעֵנֵם
 נְעֻלָּמִים. וְלֵךְ לְבַדֵּךְ אֲנַחְנוּ מוֹדִים: וְאֵלֵינוּ מְלֹא שִׁירָה כִּים.
 וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהֶמּוֹן גִּלְיוֹ. וְשִׁפְתוֹתֵינוּ נִשְׁבַּח כְּמֶרְחֵבֵי רִקִּיעַ.
 וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכָּר. וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם.
 וְנִגְלֵינוּ קִלּוֹת כְּאֵילוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִין לְהוֹדוֹת לָךְ יְיָהוָה
 אֱלֹהֵינוּ. וּלְבָרֶךְ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ. עַל אַחַת מֵאֲלָף אֲלָפִים
 וְרוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים. הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
 עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּפָנִים מִמַּצָּרִים גָּאֲלָתָנוּ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ.
 מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרַעַב זָנַתָּנוּ. וּבְשֹׁבַע כָּלְפָלַתָּנוּ. מִחֶרֶב
 הִצַּלְתָּנוּ. מִדָּבָר מַלְטָתָנוּ. וּמִחֲלָאִים רָעִים וְרָבִים דָּלִיתָנוּ. עַד
 הֵנָּה עֲזָרָנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֶסֶדְךָ. עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ
 בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפִּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמַּתָּ בְּפִינוּ. הֵן
 הֵם. יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ. וַיִּשְׁבְּחוּ. וַיִּפְאֲרוּ. אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תָמִיד. כִּי כָל
 פֶּה לָךְ יוֹדֶה. וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח. וְכָל עֵין לָךְ תִּצְפֶּה. וְכָל בֶּרֶךְ
 לָךְ תִּכְרַע. וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְהַלְבָּבוֹת יִירְאוּךָ
 וְהַקָּרֵב וְהַכְּלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר כָּל עַצְמוֹתַי
 תִּאֲמַרְנָה יְיָהוָה מִי כִמּוֹךָ מַצִּיל עָנִי מִחֲזָק מִמֶּנּוּ. וְעָנִי וְאֲבִיוֹן
 מִגִּזְלוֹ: שְׁוַעַת עֲנִיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע. צַעֲקַת הַדָּל תִּקְנִישִׁיב
 וְתוֹשִׁיעַ. וְכָתוּב רִנְנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה. לִישָׁרִים נָאֻה תִּהְלֶה:

בְּפִי יִשְׁרִים תִּתְרוֹמֵם: וּבִשְׁפָתַי צְדִיקִים תִּתְבָּרֶךְ: וּבְלִשׁוֹן
 חֲסִידִים תִּתְקַדֵּשׁ: וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלֵּל:

בְּמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. שֶׁכֵּן חוֹבֵת כָּל הַיְּצוּרִים
 לְפָנֶיךָ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת. לְהַלֵּל. לְשַׁבַּח.

לפאר. לרומם. להדר. ולנצח. על כל דברי נשירות ותשכחות
דוד בן ישי עבדך משיחך:
ובכן, ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לך נאה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד. (א) נשיר (ב) ונשכחה. (ג) הלל (ד) וזמרה. (ה) עז. (ו)
ומנשלה. (ז) נצח. (ח) גדולה. (ט) גבורה. (י) תהלה. (יא)
ותפארת. (יב) קדשה. (יג) ומלכות. ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש. ומעולם ועד עולם אתה אל. ברוך אתה יהוה
מלך גדול ומהלל בתשכחות. אל ההודאות. אדון הנפלאות.
בוא כל הנשמות. רבון כל המעשים. הבוחר בנשירי זמרה
מלך אל חי העולמים אמן:

לאחר יציאת הנפש אומרים צידוק הדין וזה לשונו:

"ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך הצור תמים פעולו כי כל
דרכיו משפט אל אמונה ואין עוון צדיק וישר הוא והלך לפניך
צדק וכבוד ה' יאספק תשכב בשלום ותישן בשלום עד בא
מנחם משמיע שלום"